



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 765/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Васиљевић, адвокат из ..., против туженог "Милкоп" доо Рашка – Власово, чији је пуномоћник Светислав Пантовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3700/20 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3700/20 од 02.11.2021. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3700/20 од 02.11.2021. године, преиначена је пресуда Основог суда у Рашкој П1 218/19 од 29.09.2020. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђено да је решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 21.05.2018. године ништаво и обавезан тужени да тужилу врати на рад на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми и радној способности, те да јој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 229.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код туженог и обављала послове ... све до 21.05.2018. године, када јој је отказан уговор о раду решењем број .., због тога што је учинила повреду радне обавезе која се састоји у покушају противправног присвајања имовине предузећа, што представља отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и 55. став 2. тачка 6. Правилника о раду. Дана 31.03.2018. године, из коморе туженог нестала је чинија са кајмаком, због чега је извршен претрес запослених. Тужилца у тренутку претресања није била са осталим запосленима у трпезарији предузећа. Видео надзор који покрива просторије туженог није радио већ дуже време. Након претреса, у току дана, чинија је пронађена у контејнеру. Према исказу сведока ББ, који је радио у смени са тужилцом, док је

пролазила поред њега тог дана, тужила је нешто држала испод кецеље, није знао конкретно шта, али је претпоставио да је то била чинија са кајмаком, јер је једна фалила на палети у комори. Према исказу сведока ВВ и раније се дешавало да из коморе нестану чиније са кајмаком, те да је тужила радила свим тим данима када су чиније нестајале, па тако и 31.03.2018. године. Дана 08.05.2018. године тужила је упозорена да је покушала да присвоји имовину предузећа на тај начин што је узела чинију кајмака из коморе за производњу и тиме извршила повреду радне обавезе, због чега је привремено удаљена са рада у најдужем трајању од 3 месеца.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиле неоснован, јер је на несумњив начин утврђено да је 31.03.2018. године из погона туженог покушала да изнесе чинију са кајмаком, због чега је учинила повреду радне обавезе, те су радње туженог у вези са отказом уговора о раду законите и у складу са одредбом члана 55. став 2. тачка 10. Правилника о раду.

Супротно, по оцени другостепеног суда, повреда радне обавезе која се тужилји ставља на терет у оспореном решењу, није идентификована у погледу места, начина и времена извршења, већ је кривица тужиле за учињену повреду радне обавезе заснована на претпоставци сведока ББ да је тужила испод кецеље тог дана држала чинију са кајмаком, због чега није доказано да је тужила учинила наведену повреду радне обавезе која јој се ставља на терет, те је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито, јер није постојао основ за отказ уговора. Због наведеног, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиле.

По оцени Врховног касационог суда основано се у ревизији указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом, јер другостепени суд није могао да изврши другачију оцену доказа изведених пред првостепеним судом, а да пре тога не отвори главну расправу.

Чланом 383. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да другостепени суд одлучује о жалби, по правилу, без расправе. Чланом 394. истог закона, прописано је да ће другостепени суд пресудом да преиначи првостепену пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди (став 1), ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда је заснована искључиво на тим доказима (став 2), ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда (став 3), ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право (став 4).

Из наведеног јасно произилази да ако другостепени суд не прихвати оцену доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, има могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе за које сматра да по садржини подлежу пажљивијој оцени доказне вредности.

У конкретном случају, имајући у виду чињеницу да је првостепени суд исказ сведока ББ у целости прихватио, ценећи да је уверљив и непристрасан, а да је другостепени суд без отварања главне расправе оценио да је исказ именованог сведока непоуздан и контрадикторан, то је другостепени суд на наведени начин учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези са чланом 394. Закона о парничном поступку, због чега је другостепена пресуда морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, применом члана 165. став 3. ЗПП, јер иста зависи од коначног исхода парнице.

У поновном поступку, другостепени суд ће поступити по изнетим примедбама овог суда, након чега ће поново одлучити о тужбеном захтеву тужиље правилном применом материјалног права.

Из наведених разлога на основу члана 415. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**